

Amlóta édesanya, kislfia játssza a főszerepet az életében. Éppen ezért úgy tervezi, fokozatosan tér vissza a színpadra. Kaposvári anyaszínházának egyelőre nélkülöznie kell a színművésznőt, hiszen kisgyermekes anyukaként az ingázás körülményes lenne számára. A fővárosban viszont Gubás Gabi új, izgalmas feladatokra készül.

NÉVJEGY

SZÜLETETT: 1974. április 7., Debrecen

TANULMÁNYAI: Színház- és Filmművészeti Főiskola (1992-96)

Pályái: Radnóti Színház (1996-2003), szabadúszó (2003-2004), Kaposvári Csiky Gergely Színház (2004-)

Jelenleg látható: Csigalétra (Játékszín)

FILMES ÉRDEKESÉG: 2006 nyarán Gabi egy hónapot Miami-ban forgatott. A Könnyek völgye című pszichothriller női főszereplőjeként az USA-ba bevándorló magyar nőt alakított.

Gubás Gabi

Sosem nézek visszafelé

Eredetileg egy belvárosi kávézóba terveztük a randevút, de a tavaszi időző téli napfényben Gabi kérésére inkább a játszóteren találkoztunk. Bevallom, örülök a programváltozásnak. Egyrészt, mert így legalább megismerem a színésznő kisfiát, másrészt kipróbálhatom, milyen az, amikor interjúalánnyal a homokozó szélén üldögélve beszélgetünk. A kéréses Attila elszántan alkot a homokban, barátságos gyerek. Márts a bizalmába fogad: gondjaimra bízva az imént talált barna falevelet. Anyukájától közben megadom, egyelőre nem szeretné bölcsibe írni kisfiát, hiszen a két nagymama bármikor szívesen vigyáz az unokára, amikor Gabinak teendője akad. És mostanában egyre többször akad, de december elején ugyanis visszaért a színpadra. Mi több, a Csígalétra című zenés mesejátékban főszerepet játszik.

– Attila születése óta ez volt az első bemutatóm – újságolja. – A premieren a kisfiam is ott ült a nézőtérben az édesapjával, ami csodálatos érzés volt. A pályámon sokféle élményt nyújtott már nekem a színház, de az, hogy a gyerekek az első sorból nézve, ahogy játszom, és tapsolt nekem, egészen más fajta örömet jelentett. Arról nem beszélve, még soha nem kaptam tőle annyi puszit, mint amennyit az előadás után.

A bájos kisgyermek időközben megújta a homokozást, és felfedezőútra indul a téren. Édesanyjával a nyomába eredünk, majd a szemközti hajónál mindhárman lehorgonyozunk. Amíg mi beszélgetünk, a fiatalúr békésen eljátszogat a fedélzeten.

Attila mindig ilyen nyugodt, jó kisfia?

Általában igen, de azért néha akaros, amit egyénileg nem örökölt – neveti el magát. – Az apukájával mindent elkövetünk, hogy megnyeressük számára az érzelmi biztonságot és a szeretetteljes légkört, amelyben boldog, kiegyensúlyozott gyerekként nevelkedhet. A férjem természetgyógyász, és emellett, hogy nagyon jó apa, hivatásából adódóan rendkívül sokat segített nekem a várandósságom alatt és utána is. Hasznos tanácsokkal látott el, és látni ma is, ami nagyban megkönnyítette a helyzetemet, és persze hatalmas biztonságot ad.

Úgy tudom, egy színpadi baleset kapcsán ismerkedtél meg a párodal.

Az ominózus előadáson lesem egy emelvényről, méghozzá olyan szerencsétlenül, hogy megsérült a gerincem. Az orvosok műtétet javasoltak, a kollégáim viszont azt tanácsolták, ha el akarom kerülni az operációt, keressem fel Attilát.

Te felkerested, és miközben ő a gerincbántalmait orvosolta, egymásba szerettetek?

Nem egészen. Amíg gyógyított, addig szó sem volt ílyesmírről. Rá egy évvel egy társaságban találkozunk újra. Akkor persze jól jött, hogy már ismertük egymást, és az sem volt mellékes, hogy végre nem a betegségetről beszélgettünk.

Nagyjából akkortájt a pályád is komoly fordulatot vett. Nyolc év után eljöttél a Radnóti Színházból, rövid időre szabadúszó lettél, majd beírtott színésznőként vidékre szerződteél.

A szabadúszást azért választottam, mert vágytam arra, hogy egy kicsit kinyíljon számomra a világ. Hogy más társulatokban, más kollégákkal, rendezőkkel is dolgozhassak. Pár hónappal később a Nemzedékben egy munka kapcsán találkoztam Babarczy Lászlóval (a kaposvári színház rendezője – a szerk.), aki azt mondta: szívesen elrabolna. Én pedig úgy gondoltam, miért ne! Nem volt vesztenivalóm. Tudtam, hogy jó társulatba kerülök, hiszen a főiskolai osztálytársaim többsége oda szerződött. És a kaposvári színház mégiscsak fogalom a szakmában.

Kisgyerekes anyukaként viszont nem ingázhatsz. Nem fáj a szíved amiatt, hogy pont az anyaszínházadban nem játszhatsz, legalábbis egyelőre?

Nézd, ez benne volt a pakliban. Abba talán nem gondoltam bele, a gyerekvállalás teljes mértékben egyet jelent azzal, hogy nem fogok tudni vidéken dolgozni – legfeljebb csak vendégként –, de nyilván nem véledentül alakult így. Egyébként is, én mindig inkább előrenézek, mint visszafelé.

A pályád kezdete óta folyamatosan foglalkoztatnak. Rád árusíthatnak megüszadt, hogy beskatulyázzanak, pedig a szép színésznőknél ennek a csapdának gyakran fennáll a veszélye. Ez szerintem elsősorban arról függ, te hogyan kezeled ezt a kérdést. Én

például sosem vágytam arra, hogy ügyelester naíva legyek. Mindig szerettem volna többféle szerepkörben kipróbálni magam. Számomra a karakter szerepek jelentsék az igazi

„Nem vágytam arra, hogy ügyelester naíva legyek”

Pillanatfelvételek a fotózásról: a fodrász és a stylist munka közben

A nagy közönség-sikert aratott Kalózokban Bodó Viktor volt a partnere

Gabifotóalbumából sem hiányozhat az általános iskolai fénykép

A család barátjával, Tatár Györggyel. A kis Attila is élvezte a wellness-programokat

A Játékszín Csígalétra című gyereklátványában Amálikát, a csígalányt alakítja

A Szabó Magda regényéből készült Réglimódi történetben Koncz Gáborral

kihívást. Mint például mikor hetvenöt éves öregasszonyt játszottam.

Most, hogy fokozatosan visszatekrsz a színpadra, új feladatra is készülsz?

Kétőre is. Végül Zsolt, Stefanovics Angéla és Nagy Viktor barátaimmal, kollégáimmal nemrég kezdünk bele egy közös munkába, amelynek címe: Színészek és mogyorók. Maga a darab egyrészt azért izgalmas, mert mondhatni mi írjuk. Pontosabban beleszólhatunk abba, merre folyjon a cselekmény. Másrészt a készülő előadást a Még egyszer hátról című nagy sikerű bohózat ihlette. A másik munka pedig régóta dédelgetett terv: egy Domján

Edit életéről szóló színdarabról van szó. Jelenleg az anyaggyűjtés fázisában tartunk, ami önmagában rendkívül érdekes és izgalmas feladat. De pihenésre is szaktíkok időt. A családdal együtt egy jól bevált wellnesshozzelben egy hétvége csodákra képes. Tatár Gyuri, családunk régi barátja az utolsó pillanatban is tud szobát foglalni, ami nagyon nagy segítség nekünk.

A kis Attila, aki eddig dicsőreves türelemmel viselte, hogy lefogalom a mamáját, láthatóan menne már. A játszóter bejáratától kezd a kézben sétálunk, búcsúzáskor pedig kidevül, a rám bízott falevelet nekem adja örökbe. Utolsó kérdésemet már a házuk kapujában teszem fel Gabinak. **Gyerekkorod óta színésznőnek készültél, így lehetett némi elképzelésed arról, mit vársz a pályától. A színjátszás eddig beváltotta a hozzá fűzött reményeidet?**

Jó érzés, ha az ember azt csinálhatja, amit szeret. Ugyanakkor megfigyeltem, színésznőként akkor működöm jól, ha elégedetlen vagyok önmagammal. Így egyfolytában maximalizmusra töreksem, valamint arra, hogy legyen bennem kellő ambíció, ami előrevész. Egyébként alapvetően boldog és elégedett ember vagyok. Szűcs Anikó